

Uttalelse til NOU 2009:18 Rett til læring.

Vurderingen og kommentarer er knyttet til de kapitlene som anses som mest relevante for PP-tjenesten sitt arbeidsfelt.

Kapittel 14 Rett til ekstra tilrettelegging i opplæringen

”Retten til spesialundervisning i opplæringsloven § 5-1 erstattes av en rett til ekstra tilrettelegging i opplæringen. Denne retten utløses når eleven ikke har et tilfredsstillende læringsutbytte. Tilretteleggingen omfatter det mangfold av tiltak som settes verk i form av personellressurser, materielle ressurser og organisatoriske tiltak.”

Kommentar:

Vi anser det som unødvendig å endre begrepet spesialundervisning, og oppfatter ikke innføringen av et nytt begrep som mer klargjørende.

Bortfallet at ”rett til spesialundervisning” kan føre til en svekkelse av barnets/elevens rettigheter.

Begrepet spesialundervisning understreker også kravet til kompetanse hos den som er ansvarlig for tiltaket.

”Når tiltak som er satt inn for å bedre læringsutbyttet ikke har hatt ønsket effekt, må barnehage/skole og PP-tjeneste samhandle om den videre tilretteleggingen.”

Kommentar:

Den foreslåtte endringen i §5-1 oppfattes som et forslag til krav om samhandling i førtilmeldingsfasen. **Dette vurderer vi som et positivt forslag, som kan styrke arbeidet i skole/barnehage.** Dette sees i sammenheng med at det skal settes inn tiltak på et tidlig tidspunkt.

Generelt er det positivt at retten til tiltak utløses på et så tidlig tidspunkt som mulig i prosessen. Dette kan forhindre en holdning der man henviser til PPT, og avventer å starte tiltakene til etter at det foreligger utredning og sakkyndig vurdering.

”Den som har ansvaret for gjennomføringen av ekstra tilrettelegging i opplæringen, må ha relevant kompetanse til å møte de utfordringene som ligger til grunn for tilretteleggingen, eksempelvis spesialpedagogisk kompetanse.”

Kommentar:

Det er positivt at kompetansekravene tydeliggjøres, og dette kan stille krav til at den enkelte barnehage/skole må prioritere å bygge opp relevant kompetanse.

Forslag til tiltak for å styrke denne kompetansen er lite tydelige, og i den grad det kommenteres, ikke spesielt nytenkende sammenlignet med dagens systemer/muligheter. **Det**

stilles derfor tvil om nødvendig kompetanse oppnås, uten tydeligere tiltak for styrking av kompetanse hos de som har ansvar for opplæringen.

”Individuell opplæringsplan slik denne beskrives i opplæringsloven § 5-5 skal inngå i læringsboka.”

Kommentar:

Innføring av Læringsboka virker som et gunstig tiltak, og gir mulighet også for å lage tilpassede planer for de barna/elevne som ikke har behov for IOP i henhold til §5-5.

”Vedtak om ekstra tilrettelegging i opplæringen kan fattes uten sakkyndig vurdering slik det forutsettes i dagens § 5-3 i opplæringsloven, men basert på barnehagens og skolens egen saksforberedelse, gjort i samarbeid med PP-tjenesten.”

Kommentar:

Vi savner et kvalitetskrav og en presisering av hva PP-tjenesten sitt bidrag skal være inn i skolens saksforberedelse.

Generelt kan det anses som en svakhet at formkravene til en sakkyndig vurdering ikke lenger trenger å være styrende for en utredning. En grundig utredning er i mange tilfeller nødvendig for å sikre at den ekstra opplæringen eleven får, er hensiktsmessig i forhold til vanskene. Det bør gjøres en grundig undersøkelse av elevens behov, utviklingsmuligheter og ordinært opplæringstilbud. **Dagens arbeidet med sakkyndige vurderinger kan ikke sees isolert. Tiden som brukes må sees i sammenheng med den, - uansett nødvendige, - utredning og kartlegging av eleven som danner grunnlaget for å vurdere behov og utviklingsmuligheter.**

En eventuell nedgang i antallet sakkyndige vurderinger vil kunne gi en (beskjeden) tidsgevinst i forhold til nye saker. Mye av tiden som legges ned hos PPT er knyttet til utredningsrutinene og rapporter i etterkant. Den største besparelsen kan gjøres ved at det blir færre henviste saker fra barnehage/skole, ved at flere saker avhjelpes i førtilmeldingsfasen.

Kapittel 16 PP-tjenesten og Statped tettere på

”Statped organiseres i fire samorganiserte og samlokaliserte spesialpedagogiske regionsentre (Sørøst, Vest, Midt og Nord), sammenfallende med helseforetakenes regionsstruktur. Regionsentrene lovfestes.”

Kommentar:

Avstanden mellom vår region og de spesialpedagogiske kompetansesenteret blir svært stor. Det er nødvendig å ta geografiske hensyn.

Logopedisk senter i Sømna er ønsket kompetansesenter i vår region/for søndre Nordland.

Vi har behov for muligheter for et kompetansesenter som ivaretar språk, tale, kommunikasjon, ervervet hjerneskade og sammensatte lærevansker i vår region. I tillegg har vi behov for et tilbud som kan ivareta nevropsykologisk utredning med fokus på pedagogiske implikasjoner.

”Etter at de foreslåtte tidsbegrensede tiltakene er avsluttet, brukes de frigjorte midlene til å styrke PP-tjenesten i kommuner og fylkeskommuner. KS og Kunnskapsdepartementet avtaler nærmere hvordan dette skal skje.”

Kommentar:

Det er for uklart og lite spesifisert hvordan dette er tenkt etter at de tidsbegrensede tiltakene opphører.

Dersom det ikke presiseres krav til forsvarlig tjeneste, der det spesifiseres organisering, stillingshjemler og krav om tverrfaglighet, kan det blir svært tilfeldig hva som blir resultatet av styrkingen av PP-tjenesten.

Sandnessjøen, 27.11.09

PPT Ytre Helgeland

Fagstyremedlemmene for PPT Ytre Helgeland:

Alstahaug kommune –	Connie H. Pettersen
Dønna kommune –	Gerd-Solveig Bastesen
Herøy kommune –	Geir Berglund
Leirfjord kommune –	Jan Berglund
Lurøy kommune –	Karl Ole Olsen
Træna kommune –	Hege Antonsen
Ansattes representant –	Tone M Nordnes, Utdanningsforbundet
Nordland fylkeskommune, Sandnessjøen videregående skole –	Kjellaug Grønås

Connie H. Pettersen
Leder for Fagstyret

Anne Margrethe Silsand
Leder